

JAARVERSLAG 2003 Senioren in Eritrea

Het jaar begon met de binnenkomst van het aardige bedrag van 1668 euro n.a.v. de eerste geldinzameling die door de stichting in december 2002 werd gehouden , voornamelijk binnen de eigen kring van kennissen en familieleden.

Bestuursveranderingen

In maart stemden Karen Spekhorst en Ilona Kutsch Lojenga toe om het bestuur van de stichting te komen versterken. Beiden hebben zij een sterke achtergrond in de verpleging, de zorg voor en de studie van ouderen, dan wel in het onderwijs in diezelfde of aanverwante vakgebieden . Daarbij heeft Karen drie jaar in Eritrea gewoond, door DOG uitgezonden en had Ilona eerdere bestuurservaring .Jammer genoeg heeft de laatste moeten afhaken na de zomer om privé redenen. Er werd in totaal vijf keer vergaderd in dit jaar. Een aanzet werd – mede door deze uitbreiding - gegeven aan het verder doorgronden van de bestuurlijke verplichtingen van de leden. Informatie omtrent het verkrijgen van een CBF keurmerk werd opgevraagd om te toetsen of de stichting t.z.t zou kunnen voldoen aan de eisen.

Missies

In juli werd de eerste missiereis naar Eritrea ondernomen door Hota Davis, specifiek bedoeld om lokale organisaties of individuen als coördinatoren te vinden om met hen de eerste zelfhulpprojectjes op te zetten. Daarnaast werden bestaande initiatieven voor ouderen in Eritrea nagezocht. Het maken van contacten verliep voorspoedig en resulteerde o.a. in een toezegging van de Eritrese ngoVision Eritrea om een voorstel op papier te zetten voor een groter, toekomstig project voor kippenhouderij door een honderdtal ouderen verspreid over vijf tot tien dorpen. Dit project kreeg in eerste instantie belangstelling van Novib voor eventuele financiële ondersteuning en werd eind 2003 goedgekeurd door het Eritrese Ministerie voor Arbeid en Sociale Zaken. Daarna echter werd gedurende dit jaar niets meer vernomen van de NGO ondanks herhaald aandringen van de zijde van de stichting. Er zal hiernaar nog nader worden geïnformeerd in het komende jaar.

Coördinatoren voor de miniprojectjes

Ook werd tijdens de reizen een begin gemaakt met het vinden van coördinatoren voor de individuele miniprojectjes, waarvan ook enkele ter plaatse werden opgestart. Voor het identificeren en begeleiden van gevallen die binnen onze criteria zouden vallen werd verder gezocht naar een bereidwillige coördinator voor de hoofdstad Asmara , maar van de weinige gegadigden vielen de meesten al gauw weer af. Dit was te wijten aan de houding van de overheid, die alle gelddonaties onder controle wil houden , deze zelf wil ontvangen en administreren om daarmee beunhazerij te willen voorkomen, naar verluidt. Zo worden mensen die zelfstandig initiatief willen ontplooien op dit gebied met ontslag

uit hun reguliere baan bedreigd. Anderen waren bang op andere wijze op het matje te worden geroepen door de autoriteiten omtrent hun activiteiten, wanneer die zichtbaar zouden worden door de verbeterde levensomstandigheden bij de betrokken ouderen en die wellicht naar hen traceerbaar zouden zijn, zeker in de kleinere plaatsen. Daarnaast is het zelf opzetten van een lokale ngo voor ons werk een bijna onbegonnen taak wegens de enorme vereisten van de overheid daartoe.

Wel werd -met behulp van een andere bekende tussenpersoon- in de hoofdstad o.a. een alleenstaande vrouw van even vijftig bezocht, die door een ernstige beenwond haar vroegere kapster- en schoonmaakwerk niet meer kon verrichten en daardoor ernstig verpauperd was geraakt. Nadat zij - dank zij de stichting- eerst haar achterstallige huur had weggewerkt, kon ze met enige door ons verschaft medische hulp en wat aansterkend voedsel aan (zittend) kledingreparatiewerk beginnen dankzij een in het najaar gedoneerde naaimachine. Voor een totaal bedrag van 100 euro is deze vrouw op deze manier weer onafhankelijk geworden van de uiterst schaarse bureu- en kerkhulp waarvan zij voordien geheel afhankelijk was geweest en die bovendien afliep.

Abrehet Adhanom vond gedurende haar reis in oktober tenslotte een geschikte kandidate voor Asmara in de persoon van een Ursuliner non, om verder de eerste selecties onder de doelgroep te gaan maken en de daarna toegekende financiële hulp daadwerkelijk te gaan verstrekken, waarbij zij de ontvangers in de eerste maanden bij de opzet van hun bedrijfjes gaat begeleiden. Zij droeg al eind 2003 een aantal gevallen voor, die in 2004 in aanmerking kunnen gaan komen. Onder hen is b.v. een man van in de zeventig, die met een zelf te bouwen bakfiets een besteldienstje wil gaan opzetten in de hoofdstad. Dit initiatief zal zeker ook beloond gaan worden in het komende jaar.

In Massawa, de grootste havenstad, werd een vrouw bereid gevonden tot coördineren samen met haar schoonzoon, die in redelijke goede doen verkeerde en als weldoener zou kunnen fungeren om de aanwezigheid van onze donororganisatie te verhullen. Via hen zou de stichting op de achtergrond hulp kunnen doorsluizen naar enkele bejaarde inwoners van de shantytowns buiten de stad. Omdat zij zelf daar voorheen lang gewoond hebben en zowel goed bekend zijn bij een bestuurslid als bij de lokale bevolking, leek deze combinatie een natuurlijke oplossing voor ons probleem. Tijdens het eerste missiebezoek droegen zij al direct drie gevallen voor uit de omgeving van hun vroegere hutje, waaronder een oude vrouw, die graag kippen zou willen gaan houden, een 85-jaar oude man die weliswaar al drie geiten bezit, maar wat extra zorg nodig had en een broer en zus van zeventig plus, die met een 'verhuurezel' voor het watervervoer van omwonenden uit hun diepe armoede verlost zouden kunnen worden. De benodigde bedragen werden berekend voor ieder geval apart en een beginbedrag van bijna 200 euro werd overhandigd aan dit coördinatorpaar. Ook was er sprake van enige financiële ondersteuning voor de bemoeienissen van de schoonmoeder, die voorlopig op 400 nakfa (20 euro) per maand werd vastgesteld.

Bejaardenhuis Mai Habar

Tijdens beide reizen werd o.l.v de verantwoordelijke ambtenaar van het Ministerie voor Arbeid en Sociale Zaken een bezoek gebracht aan het enige bejaardentehuis dat Eritrea rijk is in het minidorpje Mai Habar, gelegen aan de weg naar een mooi, vruchtbaar dal tussen Massawa en Dekamhare. Wat we er aantroffen was uiterst armoedig en minimaal. Zo waren er ternauwernood behoorlijke bedden, meubilair of hulpmiddelen zoals rollators aanwezig, stamde het sanitair uit de periode van voor de tweede wereldoorlog, werkte nauwelijks en was

uitermate vervuild. De ambtenaar gaf een lijstje in handen met de meest urgente behoeften, waarmee de stichting na terugkeer aan het werk ging. Tweedehands ziekenbedden, rolstoelen en rollators e.d. werden bij verschillende verpleegthuizen toegezegd, en ook beddengoed, kleding (die gewoonlijk moeilijk het land in komt) en spelletjes mochten ingezameld worden voor dit doel. De kosten van en de logistieke hulp bij het transport van de goederen werden toegezegd door de Interkerkelijke Stichting voor Ethiopië en Eritrea uit Urk, die zelf o.a. nog een honderdtal dekens plus verbandgoederen toevoegde. Het eigenlijke vervoer zal begin 2004 plaats vinden, evenals de uitvoering van verdere plannen voor de aanpak van het sanitair en de verbetering van de buitenomlopen en trappen bij de gebouwtjes, zodat de algehele kwaliteit van het leven van de ongeveer 60 ouderen aldaar aanzienlijk zal verbeteren.

Contacten met andere organisaties

Gedurende het jaar werden contacten gelegd met andere, verwante organisaties in binnen- en buitenland. Zo werd ICCO te Zeist benaderd als leidende NGO in Nederland voor het ontwikkelingswerk in de Hoorn van Afrika. Leden van het bestuur hebben er kennis gemaakt en het werk van de stichting geïntroduceerd in het kader van een mogelijke toekomstige samenwerking tussen ons als partnerorganisaties. Verder trok de NGO Cordaid zich na medio 2003 terug uit de ondersteuning van kleinere initiatieven in Eritrea, evenals de eerder genoemde Novib, waardoor vroeger in het jaar geboden perspectieven op fondsen uit deze hoek vervielen. De stichting Dorkas bleek niet geïnteresseerd om een 'Adopt a Nanny' plan in Eritrea op te starten, omdat dit land niet op hun lijst staat.

In Eritrea werd - buiten de reeds genoemde organisaties- DIA (Dutch Interchurch Aid, het overzeese bureau van ICCO) en het lokale Rode Kruis op de hoogte gebracht van het werk van de stichting, evenals de Nederlandse ambassade aldaar en werd informatie verkregen over diens mogelijkheden van kleinschalige fondsen voor lokale initiatieven.

De internationale NGO Help Age Int'l uit Londen organiseerde in maart een seminar in het regionale hoofdkantoor in Kenya betreffende Ouderen in Afrika, maar deze werd wegens het uitbreken van de oorlog met Irak tenslotte niet door de stichting bezocht

In 2003 werd een begin gemaakt met plannen om tehuizen voor bejaarden in Nederland te gaan bezoeken met het doel om voorlichting te geven en fondsen te werven. Voorts werd het geriatrisch tijdschrift benaderd, maar werd geen artikel van de stichting gepubliceerd.

Inkomsten en Uitgaven

Van de donatiebedragen à 1897 euro (incl., het saldo à 229 euro van 2002) werden in totaal 1415 euro aan programmakosten uitgegeven en 331 euro voor fondsenwerving en organisatiekosten. De kosten van de twee missiereizen werden dit jaar door de bestuursleden aan de stichting speciaal voor dat doel geschonken, evenals de meeste organisatiekosten. In december werd de tweede fondsenwervingsronde van de stichting gestart.